

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. DIONYSII || CARTHVSIANI, DE || DOCTRINA ET REGV-||lis
vitae Christianæ**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, 1577

VD16 D 1959

De ijs Parochiani specialiter debent suis pastoribus 13.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60177)

DE VITA CHRISTIAN. 163

Mulieris bonæ, beatus vir. Numerus *Eccle. 26.*
enim annorum vitæ illi⁹ duplex. Gra-
tia super gratiam mulier sancta pu-
dorata & tacita. Postremò matrimo-
nia clādestina sunt ab ecclesia sub ex-
communicationis pæna prohibita. *Matrimonia
clandestina
prohibita.*

*De ijs, quæ Parochiani specialiter de-
bent suis pastoribus. Artic. XIII.*

Qui benè præsumt presbyteri, *i. Timo. 5.*
duplici honore digni habeā-
tur, maximè qui laborant in
verbo. Ad Timotheum. Nō
est nocua intelligendum, quasi pres-
byteri & prælati vitiosè viuentes, nec
benè regentes, non sint à subditis ho-
norandi, & Ecclesiasticorum redditu-
um persolutione fouendi: sed quòd
hæc virtuosus præfidentib⁹ duplici ra-
tione tenentur, videlicet tam propter
ecclesiasticam authoritatem, quàm
propter idoneam officij sui executio-
nem. Denique cum Parochiani sint
spiritalis filij, sui pastoris, ea quæ ar-
ticulo præcedenti inducta sunt de fi-
lij & filiabus, respectu suorum paren-
tum, applicari hic queunt. De vtrius-
que sexus Parochianis: de quibus est
regula prima.

R. E.

REGVLA I.

Prochiani tenentur suum pastorem & eius vicarium specialiter spiritali amore diligere, tanquam patrem spiritalem eos praediligentem & à quo beneficia multa spiritalia & supernaturalia sunt sortiti charismata, utpote ecclesiastica sacramenta, salubria documenta, increpationes iustas & charitatiuas, correctionesque medicinales paternas: dona quoque gratiae saltem dispositiue: et non omnia ista, tamen aliqua horum.

1. Th. ssal. 5. Hinc ad Thessalonicen. ait Apostolus: Rogamus vos fratres, ut noueritis eos, qui praesunt vobis, in Domino: & monent vos, ut habeatis illos abundantius in charitate. Propter opus illorum pacem habete cum eis. Sic dilexerunt S. Franciscum fratres ac filij eius. Qui sanctus vir dum quadam vice esset ob gravem infirmitatem vrendus, omnes fugerunt, praeter nimiam charitatem non valentes sancti ac pii patris sui videre dolorem. Ipse vero admirabilis vir dixit ad ignem: frater ignis: esto mihi in hora hac curialis. & ita in illa adustione paruum aut nullam sensit ignis afflictionem.

R. E.

TH. DE VITA CHRISTIAN. 165

REGVLA II.

Parochiani tenentur suis pastoribus obedire in ijs quæ concernunt iurisdictionem & prælationem pastoris seu ei⁹ vicarij super eos. *Parochi an
thoritas in
subditos.* Maior enim videtur authoritas spiritalis patris seu prælati super subditos, quã patris carnalis super sobolem suam. Habent autem pastor & eius vicarius authoritatem & præfidentiam super suos parochianos in ijs, quæ sacramenta recipiunt, & directionem vitæ ipsorũ secundum exigentiam vocationis eorum: Ideo correptionib⁹ & correctionibus eius acquiescere adstringuntur, & verbum Dei ab eis libenter audire, de hac obedientia Paulus Apostolus in suis epistolis frequenter suos cõmẽdat discipulos. Vnde ad Romanos: *Rom. 2.* Vestra, inquit, fides annunciatur in vniuerso mundo & alibi: Vestra obedientia nominatur in omni loco. Vnde legitur in vita S. Benedicti, *Exemplum
obedientis.* quemadmodum S. Maurus eius discipulus, obediendo patri suo nomine ac gratia Benedicto, cucurrit super aquas, & puerum nomine Placidũ submersum extraxit, atque in terram deulit secum.

RE-

1. Pet. 2.

Galat. 4.

Nume. 16.

Parochiani tenentur suis pastoribus & eorum vicarijs reuerentiam cordialem & exteriorem, etiam si prauæ sint conuersationis, in quantum vicarij Dei, spiritualesque patres, cum iuxta beati Petri præceptum etiam discipulis dominis sit parendum in ijs, quæ iurisdictionis eorum limites non transcendunt. De hoc in epistola eminenter Galatas laudat S. Paulus: Sicut angelum, inquit, suscepistis me: quia si fieri potuisset, oculos vestros eruissetis & dedissetis mihi. Circa hoc potest referri historia ex libris Moysis, quemadmodum filij Israel, frequenter terribiliterque plagati fuerunt à Deo propter inobedientiam irreuerentiamque eorum in Moysen & Aaron: Propter quod vna dierum combusta fuerunt quatuordecim milia eorumdem. Specialiter quoque qualiter Dathan & Abiron. Core & Hon fuerunt cum tabernaculis suis à terra absorpti ob suam contra Moysen rebellionem ac schisma. Ducenti vero & quinquaginta viri ob eandem causam fuerunt igne occisi prout in Numeris legitur.

R. E.

REGVLA IIII.

Parochiani tenentur suis curatis, decimas, primitias, oblationes, secundum iuris tenorem persolvere fideliter & oportunè: Seminantibus nanque spiritualia, exhibenda sunt stipendia temporalia, sustentacula vitæ, dicente Apostolo: Si ^{1. Cor. 6.} nos vobis spiritualia seminavimus, magnum est si vestra carnalia metamus? Quasi dicat: Non est magnum, imò permodicum est cum spiritualia sint temporalibus incomparabiliter digniora. Hinc dixit saluator: Dignus ^{Luc. 10.} est operarius mercede sua. Insuper ratio dicat, iustum hoc esse, ut ij qui pro communi bono plebis catholicæ vacant diuinis, & populo spiritualia administrant, necessaria victui sortiantur à subditis: quod etiam à gentilibus suo modo observabatur. Vnde in Genesi recitatur, quòd sacerdotibus Aegyptiorum ex publicis horreis necessaria præbebantur: Ideo tempore famis non cogebantur suam vendere terram. Præterea ^{Gen. 47.} fideles libenter ac deuote oblationes ac decimas debent persolvere: ^{Decimus fideliter persoluitas quadruplex præmium consequuntur} quia

- I. quia ex hoc quatuor premia consequuntur. Primum est, abundantia temporalis, ita quod agri benedicuntur à Domino. Et hoc ex Aggæo & Malachia prophetis aperte monstratur. Secundum est sanitas corporalis ac prolongatio vitæ. Qui enim Deum in suis ministris sic alit, meretur hanc prosperitatem ab ipso. Tertium est, infusio gratiæ multiplicatioque virtutum & meritorum in vita. Quartum est, copiosa salus in patria. Horum quoque promerentur opposita, qui oblationes & decimas non persolunt, viliora uero offerunt. Hinc in exordio mundi Deus respexit ad Abel & ad munera eius, quia de melioribus obtulit gregis sui. Ipsum uero Cain ac munera eius despexit: quia de fructibus terræ, imò (ut Iosephus ac Hebræi, & quidam catholici dicunt expositores) de corrosis & vilioribus terræ nascentibus obtulit. Porro in libro Thebiæ legitur, ipse Thebias primitiua sua ac decimas fideliter obtulisse.

Gen. 4.

Tob. 1.

REGVLA V.

Prochiani tenentur suo pastori esse fideles & grati tanquam pa-

patri spirituali & benefactori præci-
 puo, sicut iam satis ostensum est. In *Ingratitudo.*
 gratitudo autem est graue peccatum,
 atq; iustitiæ directè contrarium. Sic *1. Reg. 31.*
 habitatores Iabes Galaad grati fuerunt
 Saul regi. cuius amore & gratitudine
 etiam corpus eius & corpora filiorum
 eius occisa, abstulerunt cum grandi
 periculo & labore de muro Bethsan, v-
 bi à Philistæis erant suspensa: sepelie-
 runtque ea in nemore Iabes, sicut in
 fine primi Regum describitur,

*Qualiter seculares, vulgares ac laici
 habere se debent ad suos Dominos
 temporales ac iudices.*

Art. XIII.

Subiecti estote omni huma- *2. Pet. 2.*
 næ creature propter Deum,
 siue regi tanquam præcellē-
 ti, siue ducibus, tanquam ab
 eo missis ad vindictam malefactorum,
 laudem verò bonorum. In veteri testa-
 mento in populo Dei non erat nisi pō-
 tifex vnus, & rex vnus: quia lex illa
 Mosaica vni tantum Iudæorum popu-
 lo data est. Porro lex Euangelica toti
 mūdo est prædicata & tradita: idcirco
 h in pō-